

آزمایش ۶ - ارتباط بین پردازهای

۶.۱ مقدمه

در این جلسه از آزمایشگاه مکانیزم‌های مربوط به ارتباط و تبادل پیام بین پردازها در سیستم عامل لینوکس را خواهیم آموخت.

۶.۱.۱ پیش‌نیازها

انتظار می‌رود که دانشجویان با موارد زیر از پیش آشنا باشند:

۱. نحوه‌ی ایجاد پردازها در سیستم عامل لینوکس
۲. برنامه‌نویسی به زبان C++
۳. دستورات پوسته‌ی لینوکس که در جلسات قبل فرا گرفته شده‌اند.

۶.۲ ارتباط بین پردازها

در جلسات قبل نحوه‌ی ایجاد پردازهای جدید را آموختیم. در این جلسه سعی داریم روش‌های ارتباط میان این پردازها را بررسی کنیم. مکانیزم‌های متعددی برای تبادل پیام بین پردازها وجود دارد که در این جلسه دو روش استفاده از Pipe و Signal را بررسی خواهیم کرد. از جمله کاربردهای ارتباط بین پردازهای می‌توان به همگام سازی و انتقال اطلاعات اشاره کرد.

دستورات Pipe برای کاربران پوسته‌ی لینوکس آشنا هستند. برای مثال شما می‌توانید برای مشاهده‌ی لیست پردازه‌هایی که در آن‌ها کلمه‌ی `init` وجود دارد از دستور `ps aux | grep init` استفاده کنید. در اینجا دو پردازه به کمک یک Pipe به هم متصل شده‌اند. نکته‌ای که در اینجا مهم است آن است که این Pipe ایجاد شده تنها در یک جهت (از پردازه‌ی اول به پردازه‌ی دوم) اطلاعات را جابه‌جا می‌کند. به کمک فراخوانی‌های سیستمی می‌توان Pipe های دو سویه و حلقوی نیز ایجاد کرد.

۶.۳ شرح آزمایش

۶.۳.۱ ایجاد یک Pipe یک‌سویه

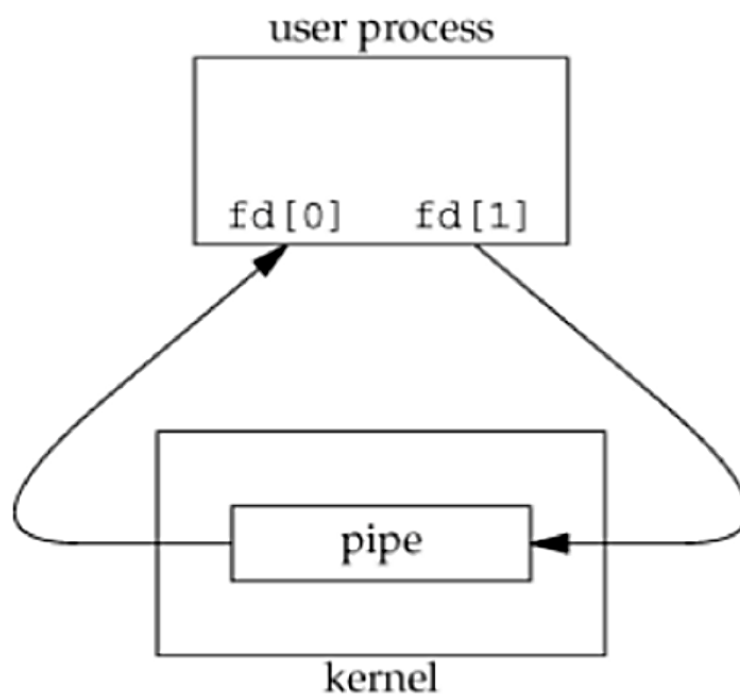
؟ (آ) برای ایجاد Pipe یک سویه در سیستم عامل لینوکس از فراخوانی سیستمی pipe استفاده می‌شود. به کمک دستور `man 2 pipe` خلاصه‌ای از نحوه‌ی کار آن را ملاحظه کنید.

؟ (ب) به کمک کد زیر یک Pipe ایجاد کنید.

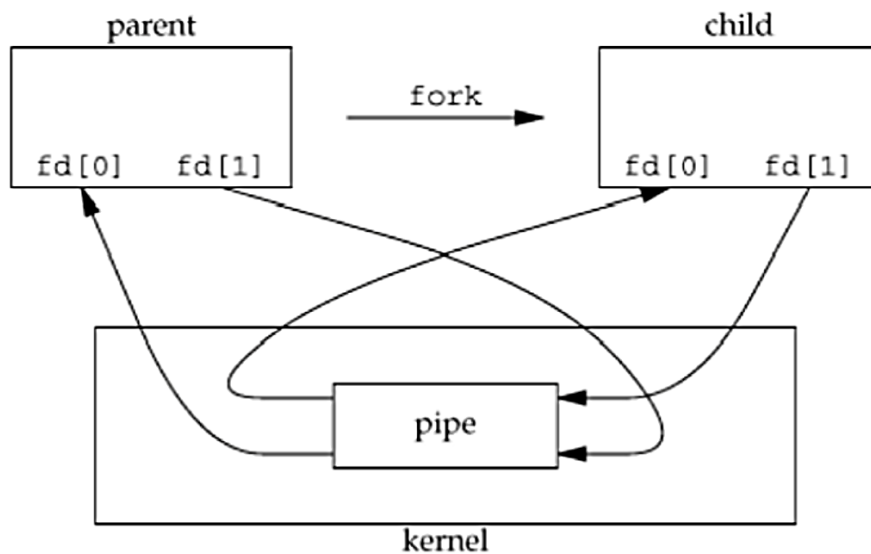
```
int fd[2];  
int res = pipe(fd);
```

دستور pipe در اینجا دو File Descriptor ایجاد می‌کند (آرایه‌ی fd). یکی از آن‌ها برای خواندن و دیگری برای نوشتن مورد استفاده قرار خواهد گرفت [fd[0] برای خواندن و fd[1] برای نوشتن خواهد بود.

• (ج) تا اینجا تنها یک پردازش داریم و می‌توان شمای کلی fd های ایجاد شده را در شکل زیر نشان داد:

هر چیزی که بر روی [fd[1] نوشته شود، قابل خواندن با [fd[0] خواهد بود. حال توجه کنید که در صورتی که عملیات fork انجام گیرد، پردازش فرزند، File Descriptor های پدر را به ارث خواهد برد. بنابراین، بعد از انجام شدن عملیات fork و ایجاد پردازش فرزند، ساختار بالا به شکل زیر در خواهد آمد.

مشکل مهمی که در اینجا با آن مواجه هستیم آن است که در صورتی که هر دو پردازنده بخوانند بر روی Pipe بنویسند و یا از آن بخوانند، به دلیل اینکه تنها یک بافر مشترک داریم، رفتار سیستم قابل پیش بینی نخواهد بود. در این حالت یک پردازنده ممکن است داده‌ای که خودش بر روی Pipe قرار داده است را بخواند! بنابراین نیاز است که یک طرف تنها بر روی Pipe بنویسد و یک طرف تنها از آن بخواند. برای مثال فرض کنید پردازنده‌ی فرزند قصد خواندن از Pipe و پردازنده‌ی والد قصد نوشتن بر روی آن را دارد. به کمک فراخوانی سیستمی `close`، پردازنده‌ی والد `fd[0]` خود را می‌بندد (زیرا قصد خواندن ندارد) و پردازنده‌ی فرزند نیز `fd[1]` را خواهد بست. به این ترتیب یک ارتباط **Half-Duplex** بین این دو پردازنده ایجاد می‌شود.

فعالیت‌ها

? به کمک توضیحات بالا و استفاده از فراخوانی‌های سیستمی `read` و `write`، جمله‌ی `Hello World!` را از سمت پردازنده‌ی پدر به پردازنده‌ی فرزند منتقل کرده و در پردازنده‌ی فرزند آن را چاپ کنید.

? همان‌طور که در جلسات پیش آموختیم، به کمک دستورات خانواده‌ی `exec`، بعد از انجام `fork` می‌توان یک برنامه، مثلاً `ls` را اجرا نمود. به کمک دستورات `dup`/`dup2` برنامه‌ای بنویسید که پردازنده‌ی والد دستور `ls` و پردازنده‌ی فرزند دستور `wc` را اجرا کند و خروجی پردازنده‌ی والد (دستور `ls`) به عنوان ورودی به پردازنده‌ی فرزند داده شود.

- (راهنمایی: یک Pipe ایجاد کنید به نحوی که خروجی پردازش والد ورودی Pipe باشد و خروجی Pipe به عنوان ورودی پردازش فرزند باشد. اینکار با استفاده از دستورات `dup/dup2` ممکن است).
- (راهنمایی ۲: خروجی برنامه ی `ls` در `stdout` قرار می گیرد که یک File Descriptor با شماره ی ۱ است. ورودی برنامه `wc` از `stdin` است که یک File Descriptor با شماره ی ۰ است).

? بررسی کنید که چطور ارتباطات تمام دو طرفه بین پردازشها داشته باشیم.

۶.۳.۲ سیگنالها

بعضی اوقات نیاز است که برنامهها بتوانند با برخی از شرایط غیر قابل پیش بینی مواجه شده، آنها را کنترل کنند. برای مثال:

- درخواست بستن برنامه توسط کاربر به وسیله ی `Ctrl + C`
- رخ دادن خطا در محاسبات Floating Point
- مرگ پردازش فرزند

این رخدادها توسط سیستم عامل لینوکس شناخته می شوند و سیستم عامل با ارسال یک سیگنال، پردازش را از وقوع آنها آگاه می سازد. برنامه نویس می تواند این سیگنالها را نادیده بگیرد، یا در عوض با نوشتن کد آنها را مدیریت و کنترل نماید.

? به کمک دستور `man 7 signal` لیستی از سیگنالهای موجود در سیستم عامل لینوکس را مشاهده کنید. سیگنالهای زیر را توضیح دهید.

SIGINT, SIGHUP, SIGSTOP, SIGCONT, SIGKILL

- [Information about signals](#)
- [Nore information about Two signals: SIGSTOP and SIGCONT](#)

? یک سیگنال ساده، سیگنال Alarm (SIGALRM) است. به کمک دستور `man` در مورد آن توضیح کوتاهی ارائه دهید.

? کد زیر به کمک این سیگنال نوشته شده است. آن را اجرا کرده و در مورد کارکرد آن توضیح دهید.

```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
int main() {
    alarm (5);
    printf ("Looping forever . . . \n");
    while (1);
    printf("This line should never be executed\n");
    return 0;
}
```

? به طور پیش فرض پردازش بعد از دریافت یکی از سیگنال‌های تعریف شده، کشته می‌شود. به کمک تابع `sigaction` می‌توان این رفتار را تغییر داد و کد مورد نظر برنامه نویس را اجرا کرد. همچنین یک تابع دیگر به نام `pause` وجود دارد که پردازش را تا زمانی که یک سیگنال دریافت کند، متوقف می‌سازد (واضح است که این توابع از فراخوانی‌های سیستمی برای انجام کار خود استفاده می‌کنند). به کمک این دو تابع، برنامه‌ی بالا را به گونه‌ای ویرایش کنید که بعد از دریافت سیگنال `SIGALRM` از توقف خارج شود و خط آخر را در خروجی چاپ کند.

? برنامه‌ای بنویسید که در صورتی که کاربر کلیدهای `Ctrl + C` را فشار دهد، برای بار اول خارج نشود و پیامی برای فشار دادن دوباره ی آن‌ها چاپ کند. در دفعه ی دوم رخ دادن سیگنال، برنامه به پایان برسد.